

Διήγηση για την εύρεση του λειψάνου του Οσίου Ευδοκίμου του Νεοφανούς (ιεροδ. Μελέτιος Βατοπαιδινός)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Ευλόγησον Πάτερ,

Ο Θεός πάντοτε κάνει θαύματα και θα συνεχίσει να θαυ-μα-τουρ-γεί με σκοπό να επαναφέρει τον άνθρωπο στην τιμητική θέση «του κατ' εικόνα» στην οποία βρισκόταν και την οποία έχασε με την πτώση. Όποιος παρασύρεται από τις υλικές αισθήσεις, εξα-πα-τά-ται από τις επιθέσεις τους, και δεν έχει χρόνο να εξετάσει τον εαυ-τόν του και να σκεφθεί όχι μόνο όσα αντιλαμβάνονται οι αισθήσεις του, αλλά όσα είναι αληθινά. Ούτε θυμάται το σωτήριο λόγο, δη-λα-δή ότι «άνθρωπος δεν είναι αυτό πού φαίνεται», ώστε αφού κα-τα-νο-ή-σει την τιμητική θέση και την καταγωγή του από το Θεό να ανε-βαί-νει νοερά προς αυτόν. Αν απελευθερωνόταν από τη δουλεία στα υλικά, χωρίς πολλή προσπάθεια, θα μπορούσε να αντι-λη-φθεί πόσα θαύματα κάνει μπροστά του, ο πάντοτε φιλόνητος Θεός, πού με αυτά τον

καλεί να γυρίσει κοντά Του.

Ποιός αμφιβάλλει ακόμη, ότι με θεϊκό θαύμα γνωρί-σα-με την αγιότητα του μοναχού-Οσίου Ευδοκίμου, ο οποίος έζη-σε μαζί μας στη Μονή του Βατοπαιδίου, για την οποία σήμερα γιορ-τά-ζουμε; Και όσοι, κατά θείαν πρόνοιαν, είμαστε παρόντες είδα-με τον τόπο που ήταν ξαπλωμένον το λείψανο του νεοφανούς Αγίου, ο οποίος ήταν ντυμένος με το μοναχικό του ράσο και κρατούσε στα χέρια του μια παλιά ει-κό-να της Θεομήτορος. Αλλά όσοι δεν τον είδαν, ά-κου-οντας όμως ότι στο Βατοπαίδι ανεφάνη νέος άγιος, θα επιθυ-μούν να μάθουν, το πώς και πότε και ποιός ήταν. Για τους λόγους αυτούς συντάξαμε την πα-ρα-κά-τω διήγηση, στην οποία εκθέτουμε όσα βρισκόμενοι παρόντες εί-δα-με, η οποία θα ωφελήσει τους μετα-γενεστέρους, και όσους προτιμήσουν την μοναχική ζωή, αλλά και κάθε χριστιανό.

Είναι γνωστό, σε όλους τους χριστιανούς, και μάλιστα σε όσους εγκατέλειψαν τον κόσμο και προ-τί-μη-σαν τη μοναχική ζωή και ασχολούνται με αυτήν με όλες τους τις δυνάμεις, πώς επι-τυγ-χάνεται ο αγιασμός. Γιατί μάς διδά-σκουν το δρόμο της σωτηρίας τα ιερά λόγια της Παλαιάς και της Καινής Διαθήκης, αλλά και πλήθος από θεολογικά και Πατερικά συγ-γράμ-ματα, βίοι Αγίων, Μαρτύρων και Οσίων μάς φανερώνουν τον τρόπο αποκτήσεως της αγιότητος. Νο-μί-ζω, λοιπόν, ότι είναι πε-ριτ-τό, να μιλάμε γι' αυτά, σ' αυτούς πού τα γνω-ρί-ζουν· το να διηγούμαστε όμως τα θαύματα του Θεού, και μάλιστα στις μέρες μας, είναι για όλους μας πολύ ωφέλιμο.

Η κοίμηση του Αγίου

Δεν φαίνεται να πέρασε πολύς καιρός από τη κοίμηση του αγίου μέχρι την εύρεση του λειψάνου του, αν υπολογίσει κανείς βλέποντας τα οστά που βρίσκον-ταν γύ-ρω και πάνω από το λείψανό του και που δεν ήταν πολλά.

Το ότι δεν πέρασε πολύς καιρός αποδεικνύεται και από το ότι το λείψανο ήταν τοποθετημένο στο νεόκτιστο μέρος του κοι-μη-τη-ρί-ου, το οποίο κατασκευάστηκε μετά την άλωση της Κων-σταν-τι-νου-πό-λε-ως.

Δεν πρέπει δε να πέρασαν περισσότερα από εκατόν πενήντα χρό-νια από την εποχή μας, από την κοίμηση του Αγίου, όπως μπορούμε να συμπεράνουμε από την κατασκευή και το ύφασμα του επενδύτη (πανο-φο-ρίου) του Αγίου.

Ας δούμε όμως τα γεγονότα της ευρέσεως του Αγίου λει-ψά-νου και έτσι θα φανή νομίζω και ποιός ήταν ο Άγιος.

Εύρεση του λειψάνου του Αγίου Ευδοκίμου

Το 1840 επίτροπος της Μονής Βατοπαιδίου ήταν ο πα-νο-σι-ό-τα-τος Αρχιμανδρίτης Φιλάρετος, ο οποίος καταγόταν από το χωριό «Τεσσαρακοντόνεω» δηλ. Σαράντα Εκκλησιές της επαρχίας Ορε-στι-ά-δος. Τον βο-η-θού-σαν στη διοίκηση της Μονής ο Δικαίος Σε-ρα-φείμ και ο Γραμματέας Νι-κη-φό-ρος.

Ο πανοσιότατος Αρχιμανδρίτης αείμνηστος Ιάκωβος, πρώην Σκευοφύλακας, βλέποντας ότι ο δυτικός τοίχος του κοιμη-τη-ρίου, που βρισκόταν κάτω από το νάρθηκα του νεωτέρου μέρους του κοιμη-τη-ρίου υπέστη ρωγμή, κινούμενος από ευσεβή διάθεση, θέλησε να τον ξα-να-κτί-σει με δικά του έξοδα. Κάλεσε λοιπόν τεχνίτες για την κατα-σκευή της οικοδομής, και τοποθέτησε επιστάτη και υπεύθυνο, για την παρακολούθηση των εργασιών, το συγκάτοικο και συνώ-νυμό του Ιάκωβο.

Αφού γκρέμισαν την στέγη, που ήταν πάνω από το νάρθηκα και το μέρος του νάρθηκα, που στηριζόταν πάνω στον ετοι-μόρ-ρο-πο τοίχο, έπεσαν πολλά υλικά, χώμα και πέτρες, πάνω στα οστά, που υπήρχαν μέσα στο σκοτεινό Κοιμητήριο, που κτίστηκε με-τα-γε-νέ-στε-ρα. Έπρεπε λοιπόν να αδειάσει ο χώρος του γκρεμισμένου και σκοτεινού Κοιμητηρίου και να μεταφερθούν έξω από αυτό τα ανα-κα-τε-μέ-να με τα οστά υλικά. Μετά την ανοικοδό-μηση θα το-πο-θε-τούν-ταν πάλι, αφού καθαρίζονταν, τα οστά.

Η μεταφορά των υλικών του γκρεμισμένου Νάρθηκα και ο διαχωρισμός τους από τα οστά γινόταν από τρεις εργάτες, οι οποίοι άρχισαν εργασίαν την Δευτέρα και

συνέχισαν την Τρίτη. Την Τε-τάρ-τη, 1η Οκτωβρίου, δύο ώρες περίπου προμεσημβρίας, μια ευ-ω-δία εφέρετο στον αέρα, που έκαμε τους εργάτες να απορούν. Ο επό-πτης των έργων Ιάκωβος είπε στους εργάτες να μεταφέρουν με προ-σο-χή τα χώματα και τα άλλα σπασμένα οικοδομικά υλικά, γιατί η ευωδία, που έβγαινε ήταν σημάδι αγιότητας, και μήπως εκεί βρι-σκό-ταν παραχωμένο κάποιο άγιο λείψανο. Πράγματι το λείψανο βρέ-θη-κε μετά από λίγη ώρα κάνοντας περισσότερο αισθητή την ευ-ω-δία, η οποία γέμισε όλον το γύρω χώρο.

(συνεχίζεται)